

NÉHA,

Úgy havonta egyszer általában,
Amink van, vigyázó néniire bízva,
Felöltözünk, s egy vacsorára
Meghívjuk egymást.

Mint egy első találkára,
Készülünk, sok pénzt veszünk magunkhoz,
Hogy egymással, s ne tárcánkkal kelljen
Bíbelődnünk,
Válogatunk vendéglők között,
Itt Ez, ott meg Az nem hozzánk való,
Így maradunk mindig egynél, amely már bevált,
Ahol nem kell tárcával bíbelődni, dohányzó
Asztal is van, a mi éttermünk, mondjuk rá,
Törzshelyet teremt a szükség, nevetünk,
És általában
Te levest tatáros kanapéval,
Én csülköt Pékné módon készítve el
Rendelek,
Mellé sört, mind a ketten,
Kettőt is
Néha.